Požutjela lica kod zahida od noćnog bdijenja (.(komentar hadisa o Miradžu 118

Na Miradžu u jednom dijelu razgovora koji se vodio između Božijeg Poslanika i Uzvišenog Boga, opisujući zahide On reče: *"O Ahmede! Lica skromnih na ovom svijetu su požutjela od noćnog bdijenja i posta danima, jezici su im otežali za bilo što osim zikrullaha. Srca njihova u prsima su ranjena od mnoštva suprotstavljanja vlastitim prohtjevima. Sebe su istrošili od mnoštva šutnje, a snaga im je na krajnjoj granici, ne zbog straha od Vatre, niti čežnje za Džennetom, nego gledaju u carstva nebesa i zemlje kao što gledaju i u one koji su iznad njih, pa znaju da je On, neka je uzvišen dostojan da mu se ibadet čini".*

Požutjela lica od noćnog bdijenja

Kur'an: "*Da li je onaj koji u noćnim časovima u molitvi vrijeme provodi, padajući licem na tle i stojeći, strahujući od onoga svijeta i nadajući se milosti Gospodara svoga…? Reci: 'Zar su isti oni koji znaju i oni koji ne znaju?' Samo oni koji pameti imaju pouku primaju!"*[1]

Kur'an: *"A robovi Milostivoga su oni koji po Zemlji mirno hodaju, a kada ih bestidnici oslove, odgovaraju: 'Mir vama!' I oni koji provode noći pred Gospodarom svojim na tlo padajući i stojeći."*[2]

Kur'an: *"U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog! O ti, umotani! Probdij noć, osim malog dijela; polovinu njezinu ili malo manje od nje; ili malo više od nje, i izgovaraj Kur'an pažljivo Mi ćemo ti, doista, teške riječi slati – ta ustajanje noću, zaista, jače djeluje i izgovara se jasnije, a ti danju, doista, imaš mnogo posla."*[3]

Kur'an: *"U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog! Tā hā. Ne objavljujemo Kur'an da se mučiš, već da bude pouka onome koji se boji."*[4]

Hadis:

Od Muhammeda ibn Hanefijje se prenosi: *"Kada je Amirul-mu'minin stigao u Basru nakon bitke poznate kao bitka kod deve. Pozvao ga je Ahnef ibn Kajs i pripremio nešto za jelo te je poslao slugu po njega – salavatullahi alejhi – i njegove prijatelje. Imam se je odazvao i kada je stigao reče: 'O Ahnefe, pozovi i moje prijatelje (neka uđu)!' Kada ih je pozvao kod njega uđoše ljudi skrušeni poput oblaka što se tope. Reče Ahnef ibn Kajs: 'O Amirul-mu'minin, kakva se ovo nevolja na njih spustila? Da li je ti zbog pomanjkanja u ishrani ili strahota doživljenih u ratu?' Emirulmu'minin – salvatullahi alejhi – mu odgovori: 'Nije Ahnefe, Allah je zavolio neke ljude koji su za svoj životni put na ovom svijetu izabrali isposništvo i predanost Njemu, takvom predanošću kao da hrle onome za što znaju da se njegov nastup približio, Sudnjem danu, i to prije nego ga očima vide. Oni su svoje duše natjerali na ono što je po njih najteže. Takvi ljudi kada se sjete jutra kada će se pred Bogom izložiti ljudska djela, u sebi stvore sliku krajeva Vatre koja plamti dok se stvorenja sakupljaju pred svojim Gospodarom, a stranice knjiga na kojima su ispisani njihovi grijesi izložene pred ljudima. I skoro da im duše poteku kao voda i srca samo što ne polete krilima straha u visine, i razum samo što ih ne napusti kada prokljuca vrelinom svom zbog izlaska pred Allaha.*

Takvi zato na dunjaluku bolno jecaju u tminama noći, i stres preživljavaju od straha zbog svoji djela, zato i jesu istopljenih tijela. Njihova srca su tužna a lica istrošena, usne su im istopljene, a stomaci prazni, skrušeni i skromni kao da su oblaci što plaču. Iskreni prema Bogu u svojim postupcima javno i tajno. Njihova srca nisu opuštena od straha koji će nastupiti, nego su poput ljudi kojima je neko pokucao na vrata. Da ti ih je vidjeti samo u noćnim tminama još dok oči spavaju i glasovi ne žubore, a pokreti miruju, a oni budni bdiju jer ih je strah od Dana suda obećanog probudio. Baš kao što Allah o tome govori: 'A zar su stanovnici sela i gradova sigurni da ih Naša kazna neće snaći noću dok budu spavali?'[5] Pa su zbog toga ustali u mrkloj noći u strahu i u molitvu stupili predani, ponekad plačući a ponekad Boga slaveći. Plaču u svojim ćoškovima i zvonko glas ispuštaju, noć mrklu gaze kroz prigušeni plač. Da ih samo vidiš Ahnefe, u nekoj od njihovih noći kako stoje održavajući se sa naporom, pognutih leđa, uče odlomke iz Kur'ana u svojim namazima. Njihovi vapaji, dozivanja i uzdisaji dosegli su granicu. Kada uzdahnu pomisliš na Vatru kako se približila i potjerala ih u pravcu njihova Stvoritelja a kada poviknu pomisliš kako tada lanci i sindžiri spremaju se da im budu o vrat okovani…"[6]

Pojašnjenje

Zadovoljiti ćemo se ovdje spomenom ovih ajeta i predaja a prethodilo je pojašnjenje i u kontekstu Božijih riječi: "Učini svoju noć danom", i riječi: "I svoje stajanje na namazu učini dugim." Tamo su ajeti i hadisi koji podupiru ovo značenje.

[1] Az-Zumar, 9.

[2] Al-Furqan, 63-64.

[3]Al-Muzzamil, 1-7.

[4]Tā hā, 1-3.

[5] Al-A'araf, 97.

.[6]Biharul-envar, 7/219, rivajet 133